

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 16.6.2004
KOM(2004) 430 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET
OG DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG**

Et strategisk partnerskab mellem EU og Indien

{SEK(2004) 768}

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	INDLEDNING	3
1.1.	Indien i dag: tilstandsrapport.....	3
2.	ET STRATEGISK PARTNERSKAB: ANALYSE OG FORSLAG.....	3
2.1	Forbedring af det internationale samarbejde.....	3
2.1.1.	Multilateral tilgang.....	3
2.1.2.	Konfliktforebyggelse og genopbygning efter konflikter.....	4
2.1.3.	Ikkespredning af masseødelæggelsesvåben	4
2.1.4.	Bekæmpelse af terrorisme og organiseret kriminalitet	4
2.1.5.	Migration.....	5
2.1.6.	Demokrati og menneskerettigheder	5
2.1.7.	Fred, velstand og stabilitet i Sydasien.....	5
2.2.	Styrkelse af det økonomiske partnerskab.....	6
2.2.1.	Strategisk ”policy”-dialog	6
2.2.2.	Strategiske sektordialoger	6
2.2.3.	Fremme af samhandel og investeringer	7
2.2.4.	Fremme af det erhvervsmæssige samarbejde.....	8
2.2.5.	Udbygning af synergier inden for videnskab og teknologi.....	8
2.2.6.	Finansielle og monetære spørgsmål	9
2.3.	Udviklingssamarbejde.....	9
2.4.	Gensidig forståelse	9
2.5.	Institutionel arkitektur	10
3.	GENNEMFØRELSE OG OPFØLGNING	11

1. INDLEDNING

Indien er i dramatisk og hastig forvandling. Dets demokrati er sundere og mere livfuldt end nogensinde før, således som det blev demonstreret under det seneste parlamentsvalg. Indien optræder i stadig større omfang på linje med andre aktører på den internationale scene og har gjort betydelige fremskridt på udenrigs- og indenrigspolitiske områder.

I de seneste år er der sket en eksponentiel stigning i forbindelserne med Den Europæiske Union (EU) med hensyn til fælles visioner, mål og udfordringer. **I denne meddelelse fastlægges udfordringerne og mulighederne for og forventningerne til international politik, økonomisk politik og udviklingspolitik i forbindelserne mellem EU og Indien. Der foreslås områder for fremtidigt strategisk samarbejde og en modernisering af den institutionelle arkitektur. Den fuldstændige analyse og de detaljerede forslag, der er indeholdt i denne meddelelse, fremgår af vedlagte dokument fra Kommissionens tjenestegrene.**

1.1. Indien i dag: tilstandsrapport

Indien er en stadig vigtigere international aktør og regional magt. Landet har stærkt udbyggede forbindelser med USA, Kina og ASEAN. Dets uhyre størrelse og økonomiske og militære vægt gør det til den største magt i Sydasiens. Hvis fredsforhandlingerne med Pakistan bliver en succes, vil de være til enorm gavn for hele regionen. Indiens økonomiske vækst har også været imponerende, og økonomien har i vid udstrækning nydt godt af markedsorienterede og åbne politikker. Men disse fordele er ikke blevet fordelt jævnt mellem landets indbyggere – langt størstedelen af befolkningen har stadig mindre end 2 USD at leve for om dagen, og nogle regioner har gjort hurtigere fremskridt end andre. Indien er også et land med store etniske, religiøse og kulturelle forskelle.

Forbindelserne med EU er siden det første topmøde mellem EU og Indien i 2000 i Lissabon blevet udbygget med bestandig flere møder på alle niveauer – også for erhvervsliv og civilsamfund – og med en omfattende dialog og et massivt samarbejde om politiske, geopolitiske, multilaterale, økonomiske og handelsmæssige spørgsmål.

2. ET STRATEGISK PARTNERSKAB: ANALYSE OG FORSLAG

EU og Indien har allerede nu tætte indbyrdes forbindelser baseret på fælles værdier og gensidig respekt. En ny strategi bør have følgende mål: fremme af fred, stabilitet, demokrati, menneskerettigheder, retsstat og god regeringsførelse, bl.a. ved bekæmpelse af terrorisme og ulovlig handel, samarbejde om bekæmpelse af fattigdom, uligheder og social udstødelse og om bæredygtig udvikling, miljøbeskyttelse og klimaændringer samt forøgelse af det økonomiske samvirke og sikring af en styrket international økonomisk orden.

2.1 Forbedring af det internationale samarbejde

2.1.1. Multilateral tilgang

I takt med, at EU og Indien i stigende grad er kommet til at fremstå som vigtige globale stabilitetsfaktorer, er fokus i forbindelserne ændret fra samhandel til bredere politiske spørgsmål. Begge er tilhængere af det multilaterale system og samarbejder allerede effektivt i

FN og andre fora. Dette bør udbygges til **en strategisk alliance til fremme af en effektiv multilateral approach**.

EU og Indien bør koordinere og harmonisere deres holdninger ved forberedelsen af, forhandlingerne om og gennemførelsen af vigtige multilaterale konventioner og konferencer (om sikkerhed, handel, miljø, udvikling og menneskerettigheder) og lette samarbejdet med andre medlemmer af De Forenede Nationer (FN).

EU og Indien bør også føre en kontinuerlig dialog om en organisatorisk og institutionel omstrukturering og reform af De Forenede Nationer, navnlig hvad angår FN's "High-Level Panel on Threats, Challenges and Change" (højniveaupanel for trusler, udfordringer og forandringer), og om virkeliggørelsen af dettes sandsynlige konklusioner. Der bør gøres en forstærket indsats for at fremme en effektiv multilateral tilgang, navnlig hvad angår opfyldelse af internationale forpligtelser og tilsagn og styrkelse af "global governance" (global regeringsførelse).

2.1.2. Konfliktforebyggelse og genopbygning efter konflikter

Indien er en vigtig partner, når det drejer sig om konfliktforebyggelse og genopbygning efter konflikter. EU bør derfor undersøge, hvorledes et regulært samarbejde kan formaliseres, og hvorledes Indien kan inddrages yderligere i dette arbejde.

Drøftelserne mellem højtstående embedsmænd bør munde ud i specifikke initiativer på følgende områder: uddannelse af civile medlemmer af fredsbevarende missioner, seminarer og andre aktiviteter til fremme af konfliktforebyggelse eller forvaltning efter konflikter, fælles opbakning bag FN's konfliktforebyggelse og fredsskabende indsats, bl.a. hvad angår forbedret analysekapacitet, omfattende forebyggende strategier og forbedret samarbejde mellem EU's og Indiens deltagere i FN's fredsbevarende missioner.

Der bør finde samråd sted før de vigtigste forhandlinger i FN om fredsbevarelse og konfliktstyring og under forberedelserne til vigtige fredskonferencer. EU og Indien kan også i fællesskab fremme en FN-konference om konfliktforebyggelse, fredsskabende foranstaltninger og forvaltning efter konflikter. Desuden vil det være særdeles formålstjenligt at indlede en dialog om det bidrag, som regional integration kan yde til konfliktforebyggelsen.

2.1.3. Ikkespredning af masseødelæggelsesvåben

Vi bør tilstræbe at udbygge samarbejdet om ikkespredning af masseødelæggelsesvåben, hvor EU og Indien har stort set samme holdning. Der kunne bl.a. afholdes ekspertmøder for at forbedre eksportkontrolforanstaltningernes sammenhæng og effektivitet, navnlig for varer med dobbelt anvendelse. Desuden bør den politiske dialog om ikkespredning forstærkes.

2.1.4. Bekæmpelse af terrorisme og organiseret kriminalitet

EU bør samarbejde mere konkret med Indien om bekæmpelsen af terrorisme og organiseret kriminalitet, også i FN-fora. Rådet bør overveje at optage Indien på sin liste over "højtprioriterede lande" for en "strategisk samarbejdsaftale" med Europol. EU bør også forstærke det tekniske samarbejde i form af ekspertmøder og udveksling af information og ekspertise på sikkerhedsrelaterede områder såsom hvidvaskning af penge, narkotikahandel og kemiske prækursorer. Der bør indledes en dialog om dokumentetsikkerhed, civil luftfart og sikkerhed til søs.

2.1.5. Migration

Den internationale migration er tiltaget på grund af globaliseringen. Der er det positive aspekt herved, at dette har ført til øgede hjemsendelser af penge fra migranter. Men der er også voksende problemer med ulovlig migration og menneskehandel. EU kan foreslå en omfattende dialog, som omfatter følgende spørgsmål: bevæggrunde, lovlig migration inkl. arbejdskraftmigration og arbejdstagerflytning, en effektiv forebyggende politik over for ulovlig indvandring, smugling af migranter og menneskehandel, herunder bekæmpelse af smugler- og handlernet og beskyttelse af ofre, integrering og rimelig behandling af statsborgere fra tredjelande, rimelig behandling af indiske arbejdstagere i EU's medlemsstater, hjemsendelser af penge fra migranter, hjemsendelse og tilbagetagelse af ulovligt bosiddende personer, visumspørgsmål af gensidig interesse og andre migrationsrelaterede spørgsmål af interesse for EU og Indien.

2.1.6. Demokrati og menneskerettigheder

Vi bør udvide vor dialog om menneskerettigheder på en gensidigt respektfuld og konstruktiv måde på grundlag af de tilsagn, der blev afgivet på ministermødet i 2003 i Athen. EU bør inddrage Indien i spørgsmål såsom Den Internationale Straffedomstol, ophævelse af dødsstraffen, torturkonventionen, forskelsbehandling på grund af køn, børnearbejde, arbejdstagerrettigheder, virksomhedernes sociale ansvar og religionsfrihed. Vi bør også tilstræbe et forstærket samarbejde i FN's tredje komité og Menneskerettighedskommissionen. Der bør tilstræbes synergier og fælles initiativer udviklet i tredjelande.

Samtidig bør den indiske regering opfordres til at indlede regulære menneskeretsdrøftelser i det aftalte "Athen"-format, herunder møder mellem højtstående embedsmænd og ministre. Menneskeretskonsultationerne mellem EU's missionschefer i New Delhi bør intensiveres, og det bør pålægges missionscheferne med jævne mellemrum at udarbejde menneskeretsrapporter med henstillinger til brug for menneskeretsdialogen mellem EU og Indien.

Kommissionen er rede til at undersøge mulighederne for at finansiere projekter i Indien under det europæiske initiativ for menneskerettigheder og demokrati.

2.1.7. Fred, velstand og stabilitet i Sydasien

Sydasien står over for nogle af det nye århundredes største udviklingsmæssige udfordringer: fattigdom, overbefolkning, borgerkrige og miljøproblemer. Udsigterne er dog blevet noget lysere, efter at der på SAARC-topmødet for nylig blev truffet beslutning om at gøre fremskridt med den regionale integration, og efter at der er indtrådt et tøbrud i forbindelserne mellem Indien og Pakistan.

EU går stærkt ind for fred og stabilitet i Sydasien. Det har til stadighed ansporet til dialog mellem Indien og Pakistan, fordømt alle former for terrorisme og vold og erklæret sig rede til at støtte en fredsproces. Selv om Kashmir først og fremmest er et bilateralt anliggende med internationale undertoner, kan EU tilbyde sine egne unikke erfaringer som et eksempel på fredsskabelse og etablering af partnerskaber.

Desuden bør EU udvikle en regional approach for forbindelserne med Sydasien. Der kan eventuelt udarbejdes en strategi for Sydasien, hvori det bør beskrives, hvorledes EU kan bidrage til fred, sikkerhed og velstand og støtte den regionale integration. Vi kan også

undersøge mulighederne for sydasiatisk deltagelse i programmer, som tager sigte på at styrke den gensidige forståelse og samarbejdet mellem EU's og Indiens civilsamfund.

2.2. Styrkelse af det økonomiske partnerskab

EU er Indiens vigtigste handelspartner og kilde til udenlandske indgående investeringer, men Indien er kun EU's fjortendevigtigste handelspartner efter lande som Kina, Brasilien og Sydafrika. Samhandelen og investeringerne er langt under det niveau, de kunne have ligget på.

EU og Indien skal gøre en indsats på mange fronter, bl.a. ved mere gennemgribende åbning af markedet og økonomisk reform for Indiens vedkommende. Handel, investeringer, konkurrence og industrialisering er centrale faktorer, og der skal desuden tages hensyn til de bredere samfundsmæssige behov (miljø, forbrugerbeskyttelse, social og økonomisk samhørighed osv.).

Hvis det indiske markeds potentiale skal udnyttes, skal Indien videreføre og sætte yderligere skub i de økonomiske reformer. Indien skal løse problemerne med høje og diskriminerende toldsatter/afgifter, talrige ikke-toldmæssige hindringer, begrænsninger af de udenlandske direkte investeringer og mangel på beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og sikre omfattende forbedringer af infrastrukturen.

2.2.1. Strategisk "policy"-dialog

De strategiske "policy"-dialoger bør indledningsvis fokusere på to områder: forskrifts- og industripolitik og miljø.

Der bør indledes en ny dialog om **forskrifts- og industripolitikken** med henblik på at forbedre erhvervslivets konkurrenceevne på begge sider. Udvekslinger af god forskriftspraksis og god regeringsførelse bør fremmes via bilaterale konsultationer og internationale fora (f.eks. OECD). EU bør også samarbejde med Indien om gennemførelsen af landets nye konkurrencelovgivning.

På **miljøområdet** bør EU foreslå Indien, at der holdes årlige møder i Den Blandede Miljøarbejdsgruppe, og at der tilrettelægges besøg på højt plan. Indien og EU bør i fællesskab fremme samarbejdet om globale miljømæssige udfordringer såsom FN's konventioner om biologisk mangfoldighed, hvor der kan indgås en alliance om "beskyttede områder" og indledes en konstruktiv dialog om "Access and Benefit Sharing" (ABS – adgang til markedet og andel i fortjenesten), FN's rammekonvention om klimaændringer og Kyoto-protokollen eller Montreal-protokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget. Indien bør også opfordres til at arrangere et EU/Indien-miljøforum med deltagelse af civilsamfundet og erhvervslivet med henblik på at udveksle synspunkter, knowhow og videnskabelig eller teknisk information om miljøspørgsmål.

2.2.2. Strategiske sektordialoger

På mange områder er der allerede gjort betydelige fremskridt med dialogen med Indien. De strategiske dialoger i enkeltsektorer bør udbygges med henblik på at videreføre og udvide disse fremskridt.

EU og Indien fører allerede nu en **omfattende dialog om informationssamfundet**. Dette bør videreudbygges ved udveksling af "best practices" og afklaring af problemer med

markedsadgang som følge af forskriftsrammer (internet-styring, privatlivets fred, sikkerhed) og i forbindelse med elektronisk kommunikation (f.eks. aspekter vedrørende mobilitet, forsyningspligt). Vi kunne også overveje pilotprojekter i socialt højtprioriterede sektorer (sundhed, uddannelse og "government on line").

På **transportområdet** bør EU være rede til at bistå Indien med at gøre en mærkbar indsats for at forbedre veje, lufthavne, havne og andre sektorer. Den søtransportaftale, som der forhandles om i øjeblikket, vil udgøre en retlig ramme for udbygningen af rederierne i EU og Indien. Samarbejdet om flytransport bør forstærkes, navnlig via forhandlinger om en aftale om flytransport.

Indiens aktuelle **energipolitik** er baseret på en overbelastet indenlandsk kulproduktion. EU og Indien bør indlede en energidialog vedrørende en alternative brændselskæde ("rent kul"-teknologi, vandkraft, ny og vedvarende energi, kernekraft) og horisontale (forskriftsmæssige, finansielle, politiske og sociale) spørgsmål.

Den indiske **bioteknologi** har i de seneste år været i hastig fremgang, og dette har skabt muligheder for partnerskaber på områder såsom nye opdagelser, prækliniske/kliniske forsøg og bioinformatik. EU og Indien kan derfor indlede en dialog om forskriftsrammen og udveksle oplysninger om "best practice" inden for finansiering, forskning, offentlig kontrol, miljøhensyn, told og afgifter, programmer for teknisk udveksling og institutioner til støtte for infrastrukturen.

EU og Indien samarbejder snævert om det europæiske globale satellitnavigationssystem **Galileo**. Samarbejdet mellem Det Europæiske Rumagentur og Den Indiske Rumforskningsorganisation bør udbygges, navnlig hvad angår forskrifts-, industri- og markedsudviklingsspørgsmål.

Der er nye muligheder for at opbygge et partnerskab med Indien vedrørende **rumfart**. Der kan indledes en mere omfattende dialog på områder såsom global miljø- og sikkerhedsovervågning (GMES), satellittelekommunikation og rumvidenskab og -teknologi.

2.2.3. Fremme af samhandel og investeringer

Samhandel og investeringer er en hjørnesten i forbindelserne mellem EU og Indien.

På **multilateralt plan** er EU og Indien centrale aktører i WTO og vil efter alt at dømme drage fordel af en vellykket afslutning af Doha-udviklingsagendaen (DDA). Begge lande har et klart ansvar og en fælles interesse i at samarbejde og bør som en højtprioriteret opgave videreføre DDA. EU bør derfor søge at opnå større konvergens med Indien på de centrale områder, der er afgørende for en positiv afslutning af DDA såsom regelområdet, herunder Singapore-emnerne, GATS, landbrug, adgang til andre markeder end landbrugsmarkeder, geografiske angivelser, særlig og differentiel behandling samt gennemførelse. Indiens indsats for at opnå fuld overensstemmelse med WTO-reglerne bør støttes, navnlig hvad angår instrumenter til forsvar af handelen og TRIPs-aftalen.

På **bilateralt plan** bør EU og Indien føre en dialog om investeringer som en videreførelse af henstillingerne fra det fælles initiativ med inddragelse af centrale instanser og bidrag fra erhvervsliv og akademikerverden. En dialog om intellektuelle ejendomsrettigheder vil formodentlig tage sigte på at skabe fælles forståelse vedrørende TRIPs, andre relevante internationale aftaler og håndhævelsesspørgsmål. EU bør også anspore Indien til at indlede en

dialog på ekspertniveau vedrørende instrumenter til forsvar af handelen og drøfte gennemførelsesmetoder og overensstemmelse med WTO-reglerne.

EU bør udbygge samarbejdet med Indien om tekniske handelshindringer og sundheds- og plantesundhedsmæssige anliggender ved udveksling af oplysninger om lovgivnings-, certificerings-, inspektions- og godkendelsesprocedurer og forenkling af de administrative byrder. Det kan påtænkes at nedsætte en EU/Indien-arbejdsgruppe på embedsmandsplan vedrørende tekniske forskrifter, standarder og overensstemmelsesvurdering. EU bør desuden være rede til at yde teknisk bistand til Indiens regering, hvis der anmodes derom.

Toldsamarbejdsaftalen mellem EU og Indien bør fuldt ud udnyttes til at finde løsninger på problemer for virksomheder i EU og Indien, bl.a. hvad angår papirløs toldbehandling og højere sikkerhedsniveauer. EU og Indien bør også oprette en One Stop Shop-facilitet til formidling af omfattende oplysninger og rådgivning om toldprocedurer, told og afgifter, standarder og tekniske forskrifter, investeringsregler, intellektuelle ejendomsrettigheder osv. til erhvervsvirksomheder hos begge parter. Dette kan omfatte en facilitet til fremme af investeringsmuligheder og tjenester til matching af små og mellemstore virksomheder.

En bæredygtig udvikling bør fremmes ved dialog, bl.a. ved opmuntring til samhandel med bæredygtigt fremstillede varer. Den gensidige forståelse af spørgsmål såsom etikettering og konsekvensanalyse med hensyn til bæredygtighed bør videreudbygges, og der bør gøres bedre brug af Sustainable Trade and Innovation Centre (STIC – centret for bæredygtig handel og innovation).

Disse tanker kan videreudvikles af en fælles embedsmandsundersøgelsesgruppe i tæt samarbejde med erhvervsliv og akademikerverden.

Kommissionen går også stærkt ind for, at der ansøres til regionalt samarbejde i Sydasien. EU bør opfordre SAARC til at udbygge samarbejdet om handel og økonomisk integration, yde faglig og anden bistand og bevæge sig hen imod forhandlinger med SAARC om en samarbejdsaftale.

2.2.4. Fremme af det erhvervsmæssige samarbejde

Siden februar 2001 har det fælles initiativ til fremme af samhandel og investeringer bidraget til at skabe gensidig forståelse for muligheder og hindringer for samhandel og investeringer og gjort en direkte dialog mellem erhvervsliv og politikere mulig. EU bør bistå med oprettelse af et rundbordsforum for erhvervsledere, udvikle net til industrielt samarbejde og investeringsfremme i enkeltsektorer og formidle en udvidet erhvervsdialog på alle områder af fælles interesse, herunder IT, bioteknologi og lægemidler, e-handel, outsourcing, tekstiler og beklædning, detailhandel, audiovisuelle/kulturelle anliggender, turisme og automobilindustri. På nogle områder som f.eks. bioteknologi og telekommunikation bør erhvervsdialogen foregå parallelt med den officielle strategiske dialog.

2.2.5. Udbygning af synergier inden for videnskab og teknologi

Der foreligger et enormt potentiale for videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem EU og Indien. Indien deltager i EU's sjette forskningsrammeprogram, og en videnskabelig og teknologisk samarbejdsaftale udgør den retlige ramme for samarbejdet mellem videnskabsfolk. Parterne er også enige om at formalisere Indiens deltagelse i GALILEO.

Deltagelse af indiske forskere i EU's sjette rammeprogram og deltagelse af videnskabsfolk fra EU i den indiske forskning bør fremmes, ligesom der bør oprettes yderligere kontakter mellem forskningsinstitutioner og individuelle forskere. Indien bør deltage i opbygningen af det syvende rammeprogram. Vi bør også undersøge andre samarbejdsområder såsom fælles forskning inden for fusionsenergi.

2.2.6. Finansielle og monetære spørgsmål

Indien deltager ikke i "Asia Europe Meeting's (ASEM) drøftelser med EU om penge- og finanspolitik. EU bør derfor opfordre Indien til på trojka-ministerniveau at indføre regelmæssige drøftelser om spørgsmål af fælles interesse såsom den internationale finansielle arkitektur, den konkrete gennemførelse af de eksisterende overvågningsprincipper og -forskrifter, bekæmpelse af svig, hvidvaskning af penge osv.

2.3. Udviklingssamarbejde

Siden 1970'erne har Indien forbedret befolkningens levestandard mærkbart, og dette har givet sig udslag i en tydelig bedring af indikatorerne for menneskelig udvikling. Fattigdommen er dog stadig udbredt, arbejdsløsheden eller underbeskæftigelsen ligger på et højt niveau, og der er stadig betydelige forskelle mellem de personlige indkomster. Indikatorerne for menneskelig udvikling ligger stadig på et lavt niveau, navnlig for stammefolk og scheduled castes (tidligere kendt som de urørlige). Samtidig er Indien ved at blive en atypisk aktør inden for udviklingspolitikken, idet landet er modtager og donor, bruger af udviklingsmæssige nyskabelser og eksportør af generisk medicin og nye bioteknologiske løsninger. Indien nedsatte for nylig antallet af bilaterale donorer til seks (USA, Rusland, Japan, Det Forenede Kongerige, Tyskland og EU). Den deraf følgende nedsættelse af lånene på lempelige vilkår og gavebistanden vil antagelig føre til mere målrettede aktiviteter med det formål at bistå med at omlægge de indiske institutioner og udvikle hensigtsmæssige politikker.

EU skal bistå Indien med at føre millennium-udviklingsmålene ud i livet. Der kan planlægges innoverende foranstaltninger til supplerende af Indiens udviklingspolitik med særlig vægt på forbedret regeringsførelse og miljømæssig bæredygtighed. Koordinationen med andre EU-donorer bør udbygges, og det gælder også for de medlemsstater, som ikke længere har nogen udviklingsprogrammer i Indien. Social og økonomisk samhørighed kan fastlægges som et højtprioriteret emne for en fremtidig strategi baseret på de erfaringer, der er indhøstet i forbindelse med de statslige partnerskaber og sektorstøtteprogrammerne, navnlig inden for grunduddannelse og grundlæggende sundhedspleje. EU kan også formidle sine erfaringer med socialsikringssystemer.

Mere generelt bør EU's udviklingssamarbejde i højere grad fokusere på at bistå marginaliserede grupper med at deltage fuldt ud i samfundsmekanismerne. EU bør støtte en anvendelse af OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder på virksomheder fra EU, der virker i Indien, og gå ind for ratifikation, gennemførelse og fremme af de grundlæggende ILO-konventioner, navnlig vedrørende foreningsfrihed og børnearbejde. EU kan også tilrettelægge seminarer for og uddannelse af embedsmænd fra Indien og fremme debatten i civilsamfundet om udvikling og globalisering.

2.4. Gensidig forståelse

Der er god forståelse mellem Europa-Parlamentet og det indiske parlament Lok Sabha, men formelle besøg og andet konkret samvirke er foregået mindre hyppigt end forventet. Ud over

møder på højt niveau bør begge parlamenter overveje at gennemføre regelmæssige institutionaliserede **parlamentariske udvekslinger** mellem EP's delegation for Sydasien og SAARC og dennes indiske modparter.

Kommissionen har allerede indført instrumenter til **akademiske kontakter og udvekslinger**: et europæisk studieprogram på Jawaharlal Nehru-universitetet i New Delhi, "Asia Link"-programmet og "Economic Cross Cultural"-programmet. Sammen med Erasmus Mundus-programmet er Kommissionen i færd med at udvikle et stipendieprogram til et beløb af 33 mio. EUR regnet fra det akademiske år 2005/2006, som skal fokusere på efteruddannelse af færdiguddannede indiske akademikere. Europæiske studier på indiske universiteter og indiske studier på europæiske universiteter bør også nyde fremme.

På det **kulturelle område** bør samarbejdet udbygges på alle områder, navnlig inden for film og musik, også hvad angår kulturindustrier. De medlemsstater, der har kulturinstitutter i Indien, bør gå foran, og de interesserede parter bør opfordres til at gøre fuld brug af relevante EU-programmer til fremme af samarbejdet. Kulturugen bør gøres til et fast punkt på de fremtidige topmøder. Det kulturelle samarbejde og den interkulturelle dialog bør også foregå på multilateralt plan, navnlig via en UNESCO-konvention om kulturel mangfoldighed i verden.

Meget mangler at blive gjort for at øge den gensidige **synlighed**. Den indiske offentlighed skal orienteres om EU's mange facetter ud over handelsspørgsmålene. Et tæt samarbejde og en gennemgribende koordination mellem samtlige medlemsstater og institutioner vil være afgørende, og der bør afsættes tilstrækkeligt med midler dertil. Medlemsstaternes diplomatiske og kulturelle repræsentanter i New Delhi bør aflægge rapport om EU's synlighed og bidrage til en fremtidig oplysnings- og kommunikationsstrategi. Kommissionen vil iværksætte et forskningsprojekt med henblik på at fastlægge målgrupper og vigtige oplysninger og midler og afklare spørgsmålet om, hvorledes de bedst tages i anvendelse. Medlemsstaterne og Europa-Parlamentet opfordres til at bidrage til dette arbejde. Oplysningerne bør udveksles under besøg på højt niveau, og alle besøgende på højt niveau fra EU bør fremme EU i Indien. Den indiske regering bør ansøres til at besøge EU's institutioner så ofte som muligt, og det bør forventes, at Indien fastlægger sin egen kommunikationsstrategi.

2.5. Institutionel arkitektur

Den institutionelle arkitektur for forbindelserne mellem EU og Indien er fastlagt i samarbejdsaftalen fra 1994, i den politiske fælleserklæring fra 1993 og på topmødet i 2000 i Lissabon. Vort stadig mere omfattende partnerskab har skabt en kompleks struktur med møder på forskellige niveauer på praktisk taget alle interesse- og samarbejdsområder. Tiden er nu inde til at modernisere og effektivisere arkitekturen. Der kan tages en række initiativer i dette øjemed.

Topmøder og ministermøder bør fokusere på et begrænset antal højtprioriterede strategiske spørgsmål, hvor topmøderne fastlægger generelle retningslinjer og koncentrerer sig om centrale spørgsmål. Det **Blandede Udvalg** bør overvåge aktiviteten over hele viften af opgaver inden for vort partnerskab. Under dets auspicer bør der fastsættes klare mål, som kan revideres med jævne mellemrum, for midlertidige **arbejdsgrupper** og permanente **underudvalg**. Der bør udarbejdes toårige mødekalendere til sikring af en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af møderne. Desuden bør **brainstorming-møder** gøres til en tilbagevendende del af den uformelle dialog og det uformelle samvirke.

EU's og Indiens **missioner** bør regelmæssigt mødes og samarbejde under møder i FN. Der kan afholdes regelmæssige møder mellem EU's missionschefer og de indiske ministre og disses respektive embedsmænd, og der kan arrangeres workshops eller seminarer med inddragelse af tænketanke eller akademikerkredse.

Rundbordsforummet bør inddrages fuldt ud i den institutionelle arkitektur. Formændene bør opfordres til at afgive ikke-bindende "policy"-henstillinger på topmødet. Der bør indføres yderligere mekanismer til udbygning af samvirket mellem civilsamfundet, navnlig erhvervslivet, tænketanke og ngo'er.

Forbindelserne mellem EU og Indien bør også med jævne mellemrum optræde på Rådets dagsorden.

3. GENNEMFØRELSE OG OPFØLGNING

Kommissionen opfordrer Rådet, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg til at tilslutte sig hovedindholdet af denne meddelelse og det dertil knyttede arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene.

Kommissionen håber, at dette vil markere starten på en fælles drøftelse af mulighederne for at ophøje forbindelserne mellem EU og Indien til et sandt strategisk partnerskab. De vigtigste retningslinjer, der kan udledes af debatten af denne meddelelse, kan eventuelt fremlægges på det femte topmøde mellem EU og Indien, hvor Indien meget vel kan svare med sit eget "policy"-dokument. Begge dokumenter kan danne grundlag for et seminar mellem begge siders vigtigste interesserede parter med henblik på at udarbejde ikke-bindende retningslinjer for en videre uddybning af forbindelserne mellem EU og Indien i form af **en handlingsplan og en ny politisk fælleserklæring fra EU og Indien. Begge disse dokumenter kan eventuelt vedtages på det sjette topmøde mellem EU og Indien i 2005.**